

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, po sudiji Radmili Perović, u pravnoj stvari tužioca Tošić Aleksandra iz Podgorice, Trg. Republike br.33, koga zastupa punomoćnik Milošević Marko, advokat iz Podgorice, protiv tužene Država Crna Gora-Ministarstvo unutrašnjih poslova-Uprava policije Podgorica, koga zastupa Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa Crne Gore, radi naknade nematerijalne štete, vrijednost predmeta spora 500,00 €, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 15.11.2016. godine u prisustvu punomoćnika tužioca i tužioca lično i u odsustvu uredno pozvanog zastupnika tužene, dana 16.12.2016. godine donio je

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtjev pa se obavezuje tužena da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete nastale usled pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede prava ličnosti isplati iznos od 200,00 €, sa zakonskom zateznom kamatom od 16.12.2016.godine do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 220,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev kojim je tužilac tražio da mu tužena naknadi na ime naknade nematerijalne štete nastale usled pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede prava ličnosti mimo dosudjenog iznosa isplati još i iznos od 200,00 €, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi i riječi na raspravi preko punomoćnika u bitnom naveo da je dana 04.04.2015. godine, oko 12:30h, na ulazu u svoju zgradu zaustavljen od strane službenika policije, koji su ga legitimisali i saopštili mu da se mora odmah javiti u stanicu policije, gdje će mu biti uručen i zvaničan poziv, radi razgovora, a po dolasku u stanicu policije, oko 13:00h, bez ikakvog obrazloženja je lišen slobode, na način što je spriječen da napusti stanicu, a onemogućen je da o zadržavanju obavijesti lice koje odabere, što je njegovo Ustavom zagantovano pravo. Prilikom zadržavanja u stanici nije mu saopšteno koji je razlog njegovog pozivanja, niti mu je dozvoljeno da kontaktira bilo koga, bilo fizički, bilo mobilnim telefonom, a advokata su u njegovo ime pozvali njegovi roditelji. Ističe da u pozivu koji mu je tada uručen nije preciziran razlog zbog kog je pozvan u stanicu policije, te da do današnjeg dana nije obaviješten o razlogu lišenja slobode. Ukazuje da je povodom današnjeg događaja, po sopstvenoj inicijativi i po pritužbi tužioca, Savjet za građansku kontrolu policije dana 30.06.2015. godine usvojio Zaključak br.21/12-15, kojim je ocijenio da je postupanjem policije učinjena bitna povreda prava ličnosti tužioca. Naglašava da je navedeno postupanje izazvalo kod njega duševne bolove, neprijatnost i nelagodu, a nezakonitim i neprofesionalnim ponašanjem službenika CB Podgorica, povrijeđena su prava ličnosti tužioca i njegove slobode, koje su zagantovane Ustavom Crne Gore i Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Pravni osnov tužbenog zahtjeva, tužilac zasniva na odredbi člana 207 Zakona o obligacionim odnosima, kojim je propisano da će sud za pretrpljene duševne bolove zbog umanjavanja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda,

časti, slobode ili prava ličnosti, smrti bliskog lica, kao i za strah, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i straha to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu. Iskazuje da se odgovornost tužene zasniva na čl. 166 st. 1 ZOO-a, jer je tužena odgovorna za štetu koju je njen organ prouzrokovao u vršenju, odnosno u vezi sa vršenjem svojih funkcija. U konačnom, predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev te da obaveže tuženog da mu na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede prava ličnosti isplati iznos od 500,00€, sa pripadajućom kamatom od presuđenja do konačne isplate, u roku od petnaest dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, pri kom predlogu je ostao i u završnom izlaganju.

Troškove postupka je tražio za sastava tužbe, te pristupa na održana i odložena ročišta.

Tužena je u odgovoru na tužbu i riječi na raspravi preko zastupnika osporila tužbeni zahtjev, ističući da se na osnovu dokaza na koje se tužilac poziva ne može utvrditi osnovanost tužbenog zahtjeva. Imajući u vidu navedeno predložila je da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Kako je glavna rasprava zaključena u odsustvu uredno pozvanog zastupnika tuženog u smislu čl. 298 st.3 ZPP-a, to je izostao njen konačan predlog i eventualni zahtjev za nadoknadu troškova postupka.

Sud je na glavnoj raspravi: pročitao zaključak Savjeta za građansku kontrolu rada policije CG br.21/12-15 od 30.06.2015. godine, dopis CB Podgorica 59 br.01-081/16-266/2 od 14.01.2016. godine, informaciju od 14.01.2016. godine, poziv od 04.04.2014. godine za građanina Tošić Aleksandra, zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Tošić Aleksandra CB Podgorica od 04.04.2015. godine, potvrdu o prijemu pošiljke na ime Uprave policije i opomenu pred utuženje podnijetu od strane punomoćnika tužioca MUP-a CG Upravi policije CB podgorica, te saslušao tužioca u svojstvu parničke stranke i svjedoka Tošić Bojana.

Cijeneći provedene dokaze u smislu čl.9 ZPP, na osnovu rezultata cjelokupnog postupka, sud je našao da valja odlučiti kao u izreci presude.

Provedenim dokazima utvrđeno je da je tužilac dana 04.04.2015.godine oko 12 i 30 h na ulazu u zgradu u kojoj živi zaustavljen od strane dva policijska službenika koji su tom prilikom utvrdila njegov indentitet i saopštili tužiocu da mora da se javi u stanicu policije gdje će mu biti uručen poziv.Dalje je utvrđeno da je tužilac pošao sa službenicima policije u prostorije Centra Bezbjednosti Podgorica radi uručenja poziva, kao i da policijski službenici odnosnom prilikom kod sebe nijesu imali poziv.Nadalje,utvrđeno je i da službenici policije nijesu obavjestili tužioca o razlogu pozivanja.Utvrđeno je i da je tužilac telefonskim putem obavjestio svoga oca da je pošao sa službenicima policije u prostorije Centra Bezbjednosti Podgorica . Isto tako , utvrđeno je i da tužiocu u prostorijama Centra Bezbjednosti nije sat i po uručen poziv, i kad mu je uručen u istom nije naznačen razlog pozivanja. Dalje je utvrđeno i da je otac tužioca Tošić Bojan došao sa suprugom ispred Centra bezbjednosti Podgorica i da je pozvao advokata Marka Mlloševića i da istim nije bilo omogućeno da sat i po vremena uđu u prostorije Centra Bezbjednosti, da bi nakon sata i po tužiocu uručen poziv od strane ista dva službenika policije i tužilac je u svojstvu građanina u prisustvu advokata saslušan od strane policijskog službenika o namjeri tužioca u odnosu na skup koji se održavao na Trgu Republike, o čemu je sačinjen zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina i na koji tužilac nije imao primjedbe. Utvrđeno je i da se dana 04.04.2015.godine održavala manifestacija "Dan NATO-a" na Trgu Republike.

Među strankama je sporno da li je tuženi odgovoran za nastalu štetu, te visina štete.

Saslušan u svojstvu parnične stranke, tužilac je naveo da je 04.04.2015. godine krenuo iz stana da kupi hljeb, kada je na ulazu na stepeništu vidio dva policajca koji su mu tražili lična dokumenta koja im je pokazao, nakon čega je policajac putem motorole kontaktirao sa nekim i rekao mu da mora da pođe sa njim. Dalje je naveo da je još u ulazu pozvao telefonom oca i uspio da mu kaže da ga policija privodi u prostorije MUP-a, a na njegovo pitanje zbog čega ga privode, rekli su mu da imaju naređenje. Ukazao je da mu u pomenutim prostorijama nije bilo dozvoljeno ni sa kim da kontaktira, niti da koristi telefon, a njegov otac je pozvao advokata, te da su ga u istima držali zajedno sa još dva lica koja su bila privedena iz drugih razloga, te da ga nijesu ništa ispitivali, niti mu rekli zbog čega je priveden, a zbog čega je doživio stres i šok. Napominje da nije znao da je tog dana bio neki javni skup, niti ga je to uopšte zanimalo jer živi u centru grada gdje se stalno dešavaju okupljanja. Istakao je da su nakon nekog vremena došla ista dva policajca i dala mu da potpiše poziv za prikupljanje obavještenja koji je bio nejasan, što se sve desilo u prostorijama MUP-a, nakon čega je saslušan pred inspektorom koji ga je pitao da li zna koji je bio događaj i da li je imao neke namjere, a u međuvremenu je stigao advokat Marko Milošević, te da su ga nakon sačinjavanja zapisnika pustili. Naglasio je da ni dan danas ne zna zašto su ga privodili, te da je povrijeđena njegova ličnost, a da i dan danas ima posljedice kada vidi policajce, u smislu da se plaši da će opet nastati neki problem bez ikakvog razloga. Dodao je i to da nikada nije imao problema sa zakonom, te da ga je ovo teško pogodilo.

Svjedok Tošić Bojan je u svom svjedočkom iskazu naveo da ga je dva dana prije predmetnog događaja izvjesni Matović kontaktirao iz policije, koji mu je tom prilikom tražio spisaka stanara koji žive u zgradi obzirom da je upravnik zgrade, a sve u cilju obezbjeđenja NATO skupa, odnosno proslave NATO događaja. Dalje je naveo da su se dogovorili da zaključaju krovne izlaze zgrade, te mu je dao spisak stanara i na istom označio lica koja su odsutna, među kojima je bio i njegov mlađi sin Siniša Tošić, koji radi na kruzeru, a koji spisak je proširio na zaposlene koji rade u poslovnim prostorima zgrade kako ne bi ljude sprječavali da uđu u zgradu. Istakao je da su supruga i on na sami dan događaja, prije nego su priveli njihovog sina, sišli i zatekli dva policajca u ulazu sa kojima se pozdravio, a mislio je da isti obezbjeđuju ulaz zgrade, a kada se odmakao, dobio je poziv od sina koji mu je rekao: „privode me, uhapšen sam, a ne znam zašto”. Ukazao je da su njegovog sina priveli navodno da im nešto pojasni u policiji, a isti je inače profesor njemačkog jezika i književnosti, sportista koji nikom ništa nije napravio. Naveo je da su supruga i on odmah pošli u Centar bezbjednosti i zvali advokata kojem nije bilo omogućeno sat i dvadeset minuta da uđe u prostorije, pri čemu njemu i supruzi nijesu htjeli ništa da objasne, a supruzi je tom prilikom i pozlilo, zbog čega su bili strašno uznemireni i povrijeđeni ljudski, posebno kod činjenice da je on preduzeo sve da do takvog događaja ne dođe, i kao upravnik zgrade i kao otac. Dodao je i to da njegovom sinu u Centru bezbjednosti nije bilo dozvoljeno da ostvari bilo kakav kontakt sa roditeljima i sa advokatom, te da mu je poziv uručen tek kad je priveden u stanicu policije, a nikako ranije jer bi se isti uredno odazvao.

Iskaz tužioca dat u svojstvu parnične stranke, kao i iskaz svjedoka, sud je cijenio kao istinite, nalazeći da su isti međusobno korespondentni i u korelaciji sa drugim provedenim dokazima, naročito pozivom tuženog od 04.04.2014. godine, u kojem nije naveden razlog pozivanja, a čija nepotpunost je konstatovana i zaključkom Savjetom za građansku kontrolu

rada policije broj 21/12-15 od 30.06.2015.godine, u kojem je, pored toga navedeno da je situacija u kojoj se našao tužilac, u vezi sa uručenjem poziva da pristupi u službene prostorije bila nepotrebna, te da ista ukazuje na određenu neorganizovanost i neprofesionalnost u policijskom postupanju koje je tužioca izložilo i nepotrebnom uznemiravanju.

Kada je u pitanju osnov, odnosno postojanje obaveze tužene da plati tužbom traženo potraživanje, sud je pošao od odredbe odredbom člana 207. stav 1. ZOO je propisano, između ostalog, da će sud, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda, časti, slobode ili prava ličnosti, kao i odredbe čl. 166 st.1 ZOO kojim je propisano da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Iz naprijed navedene zakonske odredbe proizilazi da nije sporno da svako ima pravo na naknadu materijalne i nematerijalne štete koju mu nepravilnim ili nezakonitim radom nanese službeno lice ili državni organ ili organizacija koja vrši javna ovlaštenja. U tom smislu, pod nezakonitim radom smatra se postupanje suprotno zakonu, drugom propisu ili opštem aktu, a nepravilan rad službenog lica ili organa je činjenje ili nečinjenje protivno uobičajenom i propisanom načinu obavljanja djelatnosti koja šteti pravu ili interesima trećeg lica.

Imajući u vidu naprijed navedene odredbe, te utvrđeno činjenično stanje, sud je mišljenja da na strani tužene postoji odgovornost za nastalu štetu, zbog čega je i zaključak suda da tužbeni zahtjev treba djelimično usvojiti.

Odredbom čl.6 Ustava Crne Gore propisano je da Crna Gora jemči i štiti prava i slobode, da su prava i slobode nepovredivi i da je svako obavezan da poštuje prava i slobode drugih.

Naime, odredbom čl.259 st.1 Zakona o krivičnom postupku je propisano da policija može pozivati građane radi prikupljanja obavještenja o krivičnom djelu i učiniocu. U pozivu se mora naznačiti razlog pozivanja. Prinudno se može dovesti lice koje se nije odazvalo pozivu samo ako je u pozivu bilo na to upozoreno. Nadalje, odredbom čl.50 st.1, st.2 i st.5 Zakona o unutrašnjim poslovima je propisano da policija može pozvati lice za koje postoji vjerovatnoća da raspolaže obavještenjima kad je to neophodno za obavljanje policijskih poslova, da u pozivu se mora navesti naziv, mjesto i adresa organizacione jedinice policije, razlog, mjesto i vrijeme pozivanja, kao i da se prinudno može dovesti lice koje se nije odazvalo pozivu, samo ako je u pozivu bilo na to upozoreno. Nadalje, odredbom čl. 52 st.1 Zakona o unutrašnjim poslovima je propisano da je policijski službenik ovlašten da izuzetno pozove lice neposredno, pri čemu je dužan da saopšti razlog pozivanja, a uz njegovu saglasnost može ga i dovesti do službenih prostorija.

Prema tome, shodno ovako utvrđenom činjeničnom stanju, ovaj sud zaključuje da šteta koju je tužilac pretrpio je prouzrokovana nepravilnim radom službenih lica tužene, u kom slučaju tužilac ima pravo na naknadu pretrpljene nematerijalne štete zbog povrede prava ličnosti. Naime, službenici policije su u konkretnom slučaju postupali protivno odredbama Zakona o krivičnom postupku i Zakona o unutrašnjim poslovima, jer nijesu tužioca obavjestili o razlozima pozivanja i istom nisu poziv uručili na licu mjesta, već su mu usmenim putem rekli da se odmah javi u stanicu policije gdje će mu biti uručen poziv, a isti je u stanici policije čekao sat i po radi uručenja poziva u kom pozivu nije precizirano iz kojih razloga se građanin poziva da odmah pristupi u službene prostorije CB Podgorica kao ni razlog pozivanja, a sud nalazi da se u konkretnom slučaju nije radilo o izuzetnom slučaju.

Po nalaženju ovoga suda u konkretnom slučaju je došlo do povrede prava ličnosti tužioca. Sud je imao u vidu iskaz tužioca dat u svojstvu parnične stranke i utvrdio da je

tužilac trpio duševne bolove, čija dužina i intenzitet opravdavaju dosuđivanje naknade nematerijalne štete.

Odmjeravajući visinu naknade na ime pretrpljenih duševnih bolova sud je vodio računa prije svega o značaju povrijeđenog dobra i cilju kojem ova naknada služi, te činjenicu da je povrijeđeno pravo ličnosti tužioca nemjerljivo u novcu i da naknada nematerijalne štete ne uspostavlja odnos ekvivalencije za povrijeđena lična dobra tužioca već predstavljaju samo zadovoljenje. Dosuđeni novčani iznos treba da predstavlja pravično zadovoljenje, prilikom čijeg odmjeravanja je sud pošao od slobodne ocjene, a shodno odredbi člana 220 ZPP.

Sud je našao da dosuđeni iznos od 200,00 € predstavlja adekvatnu naknadu nematerijalne štete, zbog čega je sud odbio dio tužbenog zahtjeva veći od dosuđenog, do traženog iznosa, u iznosu od još 300,00 €, a imajući u vidu da bi dosuđivanje ukupnog traženog iznosa bilo protivno svrsi naknade nematerijalne štete.

Na dosuđeni iznos tužiocu je dosuđena i zakonska kamata od dana donošenja presude, pa do konačne isplate, shodno odredbi čl. 284. ZOO.

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze, ali je našao da isti nijesu od značaja za drugačije odlučivanje.

Odluku o troškovima postupka sud je donio s pozivom na član 152 stav 2 i član 161 stav 1 i 2 ZPP-a, a koji troškovi se odnose na ime sastava tužbe u iznosu od 100,00€, pristupa na četiri održane rasprave u iznosu od 400,00€ (4x100,00), i pristupa na jedno odloženo ročište u iznosu od 50,00€, što čini iznos od 550,00€, koji iznos je umanjen srazmjerno uspjehu u sporu imajući u vidu da je tužilac u istom uspio u procentu od oko 40%, na koji način je dobijen dosuđeni iznos troškova od 220,00€.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 16.12.2016 godine

SUDIJA
Radmila Perović,s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema pisanog otpavka Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.

ZTO: Mrenović Sandra

